

Bona nit!

A l'aixecada d'eres anual, precursora de l'estiu, fa 31 anys que l'IEE roda el món d'Eivissa i Formentera celebrant una festa tan nostra com la Nit de Sant Joan. En aquesta itinerància, hem tornat a Sant Miquel de Balansat. I no ha set debades, ja que moltes de les activitats que desenvolupau a la vostra parròquia lliguen absolutament amb l'esperit que hem intentat, i intentam, transmetre al llarg de tota la nostra existència: mantenir-nos fermes i units en la defensa de la llengua i cultura, així com fomentar l'enfortiment del progrés social i cultural, sense cap minva de l'activitat econòmica, i en un entorn respectuós amb la natura.

El projecte educatiu de la vostra escola, la litúrgia i les tasques del consell d'obriers de la parròquia, el manteniment del grup folklòric, les múltiples activitats d'un dinàmic grup de gent granada en el local social, la biblioteca, la comissió de festes, el manteniment de tradicions i el desig generalitzat de conservar les arrels són mostres evidents del compromís que heu assumit amb la vostra terra i la vostra gent.

I això no us fa precisament petits, ja que l'estimació de la petita pàtria us fa ciutadans del món. Podríem dir, també, que la vostra generositat i coratge us fan anar a contracorrent, en un entorn cada vegada més amarat d'intolerància i d'arrogància.

En tot temps, i ara especialment, s'abaten damunt nosaltres amenaces que no podíem imaginar-nos fa trenta anys. La permissivitat, la festa mal entesa, l'especulació desfermada, la devastació del territori, la impunitat dels pocavergonyes, les remors, la manca de respecte i la disbauxa són, entre altres, malalties que deixam arrelar massa a ca nostra.

Vivim moments de confusió, aprofitats pels oportunistes de sempre, que volen "fermar cans amb llangonisses", "fer volar coloms" i, pitjor, fer-nos creure que "els àsens volen".

És hora d'aclarir idees.

Als partidaris del bilingüisme (tan de moda aquestos dies) dir-los que si el bilingüisme consisteix en insularitzar l'idioma no serà més que una manera descarada d'afavorir la progressiva castellanització balear, agreujada per

Manifest de la Nit de Sant Joan 2003

l'allau immigratòria. És a dir, una total substitució cultural.

Si els fills oblidem la llengua dels pares seran unes persones desarrelades; a més, que no dominaran mai un idioma estrany com un de propi. El coneixement del propi els ajudarà en l'estudi de qualsevol llengua estrangera.

Els partidaris del bilingüisme (que no expliquen què és perquè no ho saben) no diuen que el coneixement de les llengües, de qualsevol llengua, obri uns horitzons immensos. El domini de dos, tres o més idiomes, en aquest món globalitzat, és un immens tresor, un extraordinari avantatge.

Aquestes i altres argumentacions haurien de tapar la boca als que acu-

sen la nostra llengua d'innecessària, de residual.

No siguem pessimistes, emperò. Sabem que uns són els qui sembren i uns altres els qui colliran. Molts dels qui sou aquí collireu un dia i d'altres s'hi afegiran.

I si parlem de territori, un prec: no posem Eivissa i Formentera al límit. No trobau que ja és hora d'aturar tanta destrucció indiscriminada? No és arribada l'hora de procurar inversions ambientals i educatives enfront de les purament econòmiques?

Ens cal la generositat enfront de l'egoisme, la referència a la identitat enfront de l'uniformisme. Les nuvolades anunciades poden prendre forma de discoteca a Santa Gertrudis, macroaeroport, queixalades dels golafres mai satisfets al port d'Eivissa, de muntanyes de cotxes que col·lapsin el fràgil territori, de descontrol urbanístic, del predomini de la llei del més fort, del més pocavergonya o del partidari que "campi qui pugui" i "el darrer que tanqui la porta".

Per recuperar conductes normals cal que facem, tots alhora, un esforç individual: identificar i corregir les inèrcies i les creences errònies imposades, vigoritzar la dignitat i l'autoestima i reclamar el respecte i la cortesia exigible en una societat europea, culta i civilitzada.

Que el foc d'avui cremi els mals esperits, ens purifiqui i el salt que facem sobre els calius signifiqui el desig de superar dificultats.

Molts anys i bons als Joans i Joanes, que esperen a Benirràs per a una gran torrada.

Foto: Vicent Ribas "Trull"